

INTERVENCIÓ EN EL PLE ESCOLAR "FEM UNA LLEI"

Palau del Parlament, 9 de maig de 2005

El president

Doncs, fetes les intervencions de les diputades i els diputats, i si m'ho permeteu, unes paraules per fer la cloenda ja d'aquest Ple.

Honorable consellera d'Educació, senyores diputades, senyors diputats, benivolguts i benivolgudes alumnes que heu fet de diputats, efectivament per un dia, però penso que per més, perquè en definitiva el treball no ha estat només avui aquí, sinó que hi ha hagut tot un treball previ que també ha fet més gent, deixeu-me, en primer lloc, expressar la satisfacció, la nostra satisfacció per haver acollit aquí, al Parlament de Catalunya, aquesta tercera edició del Ple estudiantil, felicitar-los per la tasca que han fet tots plegats i, també, evidentment, com ja s'ha dit, a tots els professors i professores que han ajudat que això avui hagi estat un èxit.

Avui vostès han ocupat els escons des d'on els representants de la ciutadania de Catalunya difonen la veu del poble, impulsen l'acció política, controlen l'acció de govern i legislen, o sigui, fan lleis. I ho han fet de forma responsable, seriosa, amb unes intervencions que han estat a l'alçada d'aquesta cambra. Moltes gràcies per tot això.

Però aquestes mostres de participació, aquestes excel·lents intervencions que avui hem pogut escoltar no es poden quedar com una simple anècdota, ni tan sols com un simple treball d'escola, d'institut.

Estic convençut que en més d'una ocasió han sentit com algun company, alguna companya o fins i tot vostès mateixos en determinades ocasions han afirmat que això de la política no interessa, no interessa gens, que passen de la política. I és en aquests moments que cal no oblidar, per exemple, que van ser moltes les persones que per arribar a on som avui, que per arribar a què, per exemple, vostès avui estiguin asseguts aquí, per defensar la democràcia, per defensar les llibertats de Catalunya, van ser empresonades, van ser torturades, fins i tot van perdre la vida.

Aquests episodis que poden semblar llunyans, remots, més propis dels llibres d'història, però que –i ho podran comprovar després si visiten l'exposició amb motiu dels vint-i-cinc anys del restabliment del Parlament– no són tan llunyans com sembla.

No cal retrocedir gaires anys per visualitzar, per exemple, la imatge d'aquesta mateixa sala, on vostès avui seuen, tancada, tapiada, prohibida, tan prohibida com l'ús del nostre idioma, com l'ús del català. No fa tants anys d'això. Per això és molt important educar-nos de manera permanent en democràcia. Els recordo això perquè siguin conscients i no valorin a la lleugera el que tenim. Vostès han nascut i han crescut en aquest bé preuat que és la democràcia, però pensin que per conservar-la cal valorar-la, cal ser conscients del que suposaria la seva pèrdua.

I cal fer les coses ben fetes, com vostès han demostrat avui, precisament. De fet, ens ho deia la Judit de Santa Perpètua: «Notar l'emoció de sentir-nos polítics per un dia», perquè fer política també és emoció, també és sentiment. Fer política és molt més que afiliar-se a un partit polític, és molt més que exercir el dret al vot cada cop que hi han eleccions. Fer política és per damunt de tot saber gestionar aquells conflictes que afecten la comunitat. És saber fer

front a tots aquells reptes que dia a dia es presenten a la societat. No podem donar l'esquena a tot allò que succeeix al nostre entorn. No podem tancar-nos en el nostre món particular i convertir-nos en espectadors del que passa al nostre voltant sense oferir res als altres.

Hem d'estar informats, hem d'estar atents a tot allò que esdevé dia a dia, només així –només així– podrem prendre aquelles decisions que ens permetran incidir-hi de la manera més correcta. Així, doncs, no ens podem permetre mai el luxe de passar de la política. I no em refereixo només a allò que passa aquí al Parlament, ni tan sols a la política en general. Em refereixo a la vida, em refereixo a la política amb majúscules. Estalviar aigua és fer política, parlar català en determinades situacions és fer política.

Si volem un present, però també un demà millor cal que tots i totes fem la nostra aportació a la societat. No ens en podem quedar al marge. Hem de ser crítics i participar a través dels canals institucionals que el nostre sistema polític ens ofereix.

Per a fer tot això, el primer pas, i que avui ja han experimentat en aquesta simulació parlamentària, és conèixer les regles de joc. És, per exemple, distingir el poder legislatiu, que està representat pel Parlament, de l'executiu, que està representat, en aquest cas, pel Govern de la Generalitat. Saber com funciona el nostre sistema de representació política i com desenvolupa el Parlament de Catalunya les seves tasques i les seves funcions. Què fa el Parlament de la nostra nació? Avui han pogut experimentar en primera persona el procés legislatiu, qui sap si algun dia algú de vostès tornarà a ocupar un escó d'aquests que avui hi estan asseguts, però en aquest cas com a diputats o diputades.

Encara en aquest primer pas, la Mariam d'Esparreguera ens agràia abans l'oportunitat d'aprendre a negociar. A la vida és molt important

saber negociar, a la política també. I el Gerard de Barcelona ha remarcat el valor de l'exercici que han fet, que heu fet, i sobretot perquè l'havien fet gent jove, trencant una mica aquell tòpic que la gent jove no sap fer determinades coses. Doncs, i tant que sí! La gent jove sap fer moltes coses, n'estem absolutament convençuts i per això creiem en el futur d'aquest país.

Deixeu-me fer una reflexió encara amb relació a la gent jove. És molt important –molt important– intentar ser coherents a la vida, i en política també. I la gent jove si per alguna cosa es caracteritza és precisament pel valor que dóna a la coherència. És a dir, avui està molt bé que hagueu fet una llei en la qual parlem de l'estalvi d'aigua, en la qual parlem de la minimització de residus o de la recollida selectiva de reciclatge, però això també ho hem de practicar nosaltres mateixos. Per tant, és molt important que en la vostra vida cada dia sigueu capaços també d'estalviar aigua, i hi ha moltes maneres de fer-ho. Que sigueu capaços, també, de saber com s'han de minimitzar els residus. Que sigueu capaços, també, de distingir quina brossa ha d'anar en un cantó i quina brossa ha d'anar en un altre. I sobretot que ho feu, perquè això és la coherència.

El segon pas, i no menys important, és estar informats, ser coneixedors de la realitat que ens envolta i estar capacitats per crear-nos una opinió pròpia, tenir criteri. Per aconseguir-ho cal només que tots vostès facin la feina que estan fent, és a dir, estudiar, estudiar i sobretot aprendre. Estudiar i sobretot aprendre, i això s'ha de fer de la forma més ben feta possible. En el món que vivim, i sobretot en el que vostès viuran –en el que vostès viuran– el coneixement serà el valor més preuat, i aquest coneixement l'estan adquirint avui.

Confio que vostès mostrin interès pel seu país. Confio que tots vostès posin de la seva part per aconseguir una Catalunya millor i més lliure

on les persones visquin amb benestar i amb llibertat. No podem girar l'esquena a la política. Hem de ser conscients que tots i totes hem de fer la nostra feina ben feta. Hem d'implicar-nos i participar en allò que té lloc a la vida política catalana, perquè de l'actuació de tots i totes –de tots i totes– en depèn el futur de la nostra democràcia, en depèn una Catalunya millor, en depèn un món millor.

La Maria de Lleida ens deia que estimava el seu país, que estimem el nostre país, i ho deia, precisament, perquè hi volia viure. Doncs, bé, la millor manera de demostrar aquesta estimació, el que podem fer tots plegats, és treballar perquè cada dia sigui un país millor, com he dit abans també, un món millor.

Moltes gràcies per la feina que heu fet. Moltes gràcies, sobretot, per la feina que fareu en el futur.